

стихове въ 12 слога и 7, които памѣрваши въ *ново-Българската сбирка* на Р. Ж. издадена въ Москва 1863 г. Тези стихове, писаны на македонско нарѣчіе, посѣтъ заглавіе: *Безсонница*. Ето началото нѣъ :

« Лѣто... Помощь... Сегдѣ тихо, глухо сегдѣ,

Люди спокойно си спятъ.

У единъ несрѣкенъ само, далечъ негдѣ

Сивы му очи ток' бѣтъ.

Во висока къща, во широка стаѣ,

Дълъгъ, предълъгъ, іе самъ

Обколенъ со книги отъ края до края,

Шетать и мыслятъ онъ тамъ.

..... »

3) Тоническото стихосложеніе са основава на тоновестъ или удареніята, сир. на издиганіята и снишеніята на гласа въ рѣчта. Удареніята биватъ два рода: *Логически* и *Грамматически*. Логическо удареніе са нарича гласното издиганіе на една отъ думьтъ въ рѣчта, споредъ смисъла; на пр. въ рѣчта: «Ты си былъ тукъ.» Има двѣ различни ударенія и съвременно — два различни смисъла: Ты (или другъ нѣкой) былъ тукъ; ты (а не други) былъ тукъ а съ вопросителна, рѣчта ще земне съвсѣмъ други смисълъ, слѣд. и удареніето ще прѣмине на глагола, като му притуримъ и частицата *ли*. — Грамматическо удареніе са нарича гласното издиганіе на единъ отъ словетъ въ сѣка дума; на пр. *орѣлъ, рѣка, небѣ, человекъ* и пр.

По причина на двоякото удареніе и тоническото стихосложеніе бива двояко: *народно*, което са основава на логическьтъ ударенія и съществува въ народнѣтъ пѣсни; *Литературно*, което са основава на грамматическьтъ ударенія и е пріето въ писменната литература.